

**VREDNOVANJE JEDNAKOG RADA I RADA ISTE VREDNOSTI PREMA OBIMU I
ZNAČAJU OBAVLJENOG POSLA****Zakon o radu****član 81**

Različitoš poslova

Sentenca:

Jednak rad, odnosno rad iste vrednosti, neosporno mora biti jednako vrednovan, ali o tome se ne radi kada su prisutni različiti poslovi.

Iz obrazloženja:

"Naime, odredbom člana 81. st. 1. do 4. Zakona o radu propisano je da zaposleni ima pravo na odgovarajuću zaradu, koja se utvrđuje u skladu sa zakonom, opštim aktom ili ugovorom o radu.

Zaposlenom se garantuje jednaka zarada za isti rad ili rad iste vrednosti koju ostvaruje kod poslodavca.

Zaradu, u smislu stava 1. ovog člana, čini zarada koju je zaposleni ostvario za obavljeni rad i vreme provedeno na radu, uvećana zarada i naknada zarade i druga primanja, osim naknade troškova iz člana 89. ovog zakona i drugih primanja iz člana 90. stav 1. ovog zakona.

Opštim aktom ili ugovorom o radu utvrđuju se elementi za određivanje zarade i način utvrđivanja zarada.

Poštujući ove pravne norme ... sledi zaključak je da je opštom pravnom normom ovog kolektivnog ugovora napravljena razlika u vrednosti nominalno istih poslova vatrogasca. Ovo zato što je za te nominalno iste poslove određen koeficijent vrednosti posla u rasponu od 1,35 do 1,90. Zato je pogrešno pravno shvatanje tužioca, koje ponavlja i u žalbi, da se radi o istim poslovima. Ovo utoliko pre što i na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja u postupku donošenja ožalbene presude sledi da tužilac obavlja poslove manjeg obima i značaja u odnosu na izvršioce koji rade na nominalno istim poslovima u sedištu poslodavca, ali stvarno različitim po obimu i značaju za proces rada...

Pored toga, tužilačka strana nije osporavala naznačeno rešenje o utvrđenom koeficijentu, odnosno tražila utvrđenje ništavosti zaključenog ugovora o radu ... od 21.6.2003. godine, gde je tužiocu određen koeficijent posla 1,784, pa zato ne može uspešno koristiti razlog da ima pravo na zaradu kao i zaposleni koji rade na nominalno

istim, ali po obimu posla i značaju za proizvodnju, različitim poslovima u sedištu tužene strane.

Tome u prilog i to što naznačeno rešenje i ugovor o radu o utvrđenom koeficijentu obavezuju ugovarače dok se suprotno ne ugovori.

Jednak rad, odnosno rad iste vrednosti, neosporno mora biti jednako vrednovan, ali ovde se o tome ne radi u prisustvu predhodno izloženih razloga na okolnost različitih poslova."

(Presuda Apelacionog suda u Beogradu, Gž1. 3664/2010 od 16.3.2011. godine)

